

ชื่อเรื่อง	ผลของการใช้เจลว่านหางจระเข้เคลือบผิวเพื่อยืดอายุการเก็บรักษาชมพูพันธุ์ทับทิมจันทร์
ผู้แต่ง	จิตตา สาตร์เพ็ชร, อภินคร อุทัยรัตนกิจ, วาริช ศรีละออง, ศิริชัย กัลป์ยานรัตน์ และปิยะ เฉลิมกลิ่น
ที่มา	กำหนดการประชุมและบทคัดย่อ. การประชุมวิชาการพืชสวนแห่งชาติ ครั้งที่ 7, 26-30 พฤษภาคม 2551. ณ โรงแรม อมารินทร์ลาгуน จ. พิชณุโลก. 391 หน้า.
คำสำคัญ	ชมพู; ว่านหางจระเข้; การเคลือบผิว

บทคัดย่อ

ชมพู พันธุ์ทับทิมจันทร์ เป็นชมพูพันธุ์เศรษฐกิจที่สำคัญของประเทศไทย ผลมีสีแดงมีความหวานตั้งแต่ 9-14 องศาบริกซ์ แต่มีอายุการเก็บรักษาสั้น เนื่องจากชมพูเป็นผลไม้ที่มีโครงสร้างของเปลือกที่บอบบาง สูญเสียน้ำ และเสื่อมสภาพอย่างรวดเร็ว ดังนั้นวัตถุประสงค์ของงานวิจัยนี้เพื่อทำการศึกษาผลของการใช้เจลว่านหางจระเข้เคลือบผิวเพื่อยืดอายุการเก็บรักษาชมพูพันธุ์ทับทิมจันทร์ โดยการเคลือบผิวที่ระดับความเข้มข้นร้อยละ 0.25, 0.50, 0.75 และ 1.0 ก่อนนำไปเก็บรักษาที่อุณหภูมิ 13°C ความชื้นสัมพัทธ์ร้อยละ 90-95 พบว่าในวันที่ 9 ของการเก็บรักษา ชมพูที่เคลือบด้วยว่านหางจระเข้ความเข้มข้นร้อยละ 1.0 มีการสูญเสียน้ำหนักน้อยที่สุดเท่ากับ 2.38% แตกต่างทางสถิติกับชมพูที่ไม่ได้เคลือบผิว (Control) ที่มีการสูญเสียน้ำหนักมากที่สุดเท่ากับ 4.35% ส่วนความแน่นเนื้อพบว่า ชุดที่เคลือบด้วยว่านหางจระเข้ความเข้มข้นร้อยละ 1.0 มีความแน่นเนื้อดีที่สุดเท่ากับ 40.92 นิวตัน แตกต่างทางสถิติกับชมพูที่ไม่ได้เคลือบผิว ซึ่งมีความแน่นเนื้อต่ำที่สุดเท่ากับ 27.76 นิวตัน สำหรับความรุนแรงของการเกิดโรค พบว่า ชุดที่เคลือบด้วยว่านหางจระเข้ความเข้มข้นร้อยละ 1.0 มีความรุนแรงของการเกิดโรคเท่ากับ 2.30 คะแนน แตกต่างทางสถิติกับชมพูที่ไม่ได้เคลือบผิวซึ่งมีความรุนแรงของโรคมากที่สุดเท่ากับ 3.6 คะแนน จากการทดลองนี้สรุปได้ว่า การเคลือบผิวด้วยว่านหางจระเข้ความเข้มข้นร้อยละ 1.0 สามารถยืดอายุการเก็บรักษา โดยสูญเสียน้ำหนักน้อยลง มีความแน่นเนื้อมากขึ้น และลดอาการรุนแรงของการเกิดโรคได้